

د سوہېلي پښتونخوا په جديد غزل کښي د نېشنلزم څرک: يو عمومي جاج

“An analysis of Nationalism in the Modern Pashto Ghazal of Sothern Pashtonkhwa”

اختر محمد مسرور*

Abstract:

Nationalism has been one of the core determinants of the socio-political history of human societies. The concepts and practices pertaining to nationalism have long been persisted. The modern wave of nationalism is witnessed from the late 18th century Europe. The French revolution followed by the political and scientific awakening shaped the modern nation state.

Pashto language, culture and literature contains the historical reminiscent of nationalism. Khushal Khan Khattak the mid-17th century poet, warrior and scholar coined the ideas of Pashtun's self-rule and nationalism. Pashto literature afterwards encapsulates the concepts of Pashtun nationalism. The themes of on this specific subject became frequent in the mid-20th century.

This paper is going to present the glimpses of the nationalism in the contemporary Pashto Ghazal.

Key word: Nationalism, Pashto Poetry, Modernity, Politics, Pashto Ghazal.

پېژندګلو:

د انساني ټولني د ارتقا پړاوونه مور ته دا حقيقت راپه ګوته کوي چې د خپلي بقا لپاره انسانانو په ډله ايزه او ټولنيزه توګه هڅي کړي دي. د ښکار په زمانه کې انسانان په ډلو کې اوسېدل، د هغه وروسته په زرعي زمانه کې هم د ګډ ژوند ژواک ضرورت ؤ، او کله چې نړۍ و صنعتي دور ته داخله شوه نو انسانان د خپلو خپلو قبيلو څخه را مات شول او په ښارونو کې مېشته شول، دلته يوه نوې ښاري ټولنه په وجود کېښي راغله. ټولنه ورو ورو د باچاګردۍ څخه را ؤ وته او انسانانو د رنگ و نسل د توپيرونو پرته د بنيادي حقونو طلب پېل شو. دفرانس انقلاب په نړۍ کېښي د زرګونو کلونو پخوانی نظام را ړنگ شو. د جديد قومي رياست تصور رامنځ ته شو، او د دې سره په کومه خاوره چې کوم خلګ مېشته وو، يوه ژبه، کلتور وشناخت او تاريخ يې درلود، هغوی د يوه قومي رياست د رغولو لپاره هڅي او مبارزې پېل کړې. نوی قوميت يا جديد نیشنلزم تصور د هم دې ځايه څخه راپېل شو. د يورپ فکري او تکنیکي بيداري نړۍ په بله واروله او په دنيا کې جديد قومي رياستونو رامنځ ته شو. د هندوستان او په تېره په پښتونخوا وطن کې د نوي قوميت تصور رامنځ ته شو، چې د يورپي نوآبادکارۍ په ضد يې مبارزه پېل کړې. د خپل شناخت، کلتور، تاريخ، ژبې، تاريخ، او سيمي او پر

* M.Phil.Scholar, Department of Pashto, University of Balochistan, Quetta

خپل خاره د خپل اختيار لپاره مبارزه پېل شوه. پښتو ادب، په تېره بيا د شاعري ورو ورو د نوي قوميت و موضوعاتو ته ځای ورکړ، او د دې سره سره د وطن مينه، د اولس د حالاتو د بدلون او د سياسي بدلون له لاري پر خپلو وسايلو او معيشت د اختيار لپاره مبارزه پېل شوه. شاعري او خصوصا غزل په دې حکله يو تاريخي يون کړی دی، چي په دې مقاله کښي ورباندي بحث شوی دی.

قوميت څه ته وايي؟

قوم يو ټولنيز تخليق دی کوم چي د انساناني تاريخ په اوږدو کي يې بېل بېل تعريفونه شوي دي. قوميت د يو قوم د گډو يا اجتماعي گټو سره تړلی وي. که په لنډه توگه ووايو د قوميت تصور او نظريه د اولسونو د گډ شناخت، معاشي او کلتوري گټو، او سياسي اختيار سره تړلی دی. د انگرېزي ليکوال سميت اتوني په خپل کتاب نشنلزم تهيوږي، ايډيالوژي، هستري کي په دې حکله داسي ليکي:

“Nationalism is an ideology that places the nation at the center of its concerns and seeks to promote its well-beings.”(1)

ژباړه: قوميت يوه نظريه ده کوم چي د يو قوم د گډوانگېرنو او پر مختگونو مرکزيت ته اوليت ورکوي.

يعني قوم د وگړو يوه داسي ډله وي چي د خپل حالت او حېثيت د بدلون لپاره په گډه حدفونه ټاکي، د هغه لپاره تگ لاره وضع کوي، او بيا د هغه تگلاري لپاره مبارزه پېل کوي.

د قوميت تصور که څه هم موږ په پخوانيو او کلاسيکي متنونو کي وینو، په پښتو شاعري کي د خوشحال بابا او د هغه وروسته شاعري، موږ ته د پښتون قوميت بشپړه کره وړه را پېژني، خود جديد قوميت تصورات موږ ته د يورپ د بېدارۍ په کلونو کښي په مخه راځي. په دې حقله ايوگل کمينکا په خپل کتاب (Nationalism the nature and evolution of an idea) کښي ليکي:

“From the fourteenth to the eighteenth centuries in Europe, this rise of national consciousness and of a feeling that nations are the basic social and cultural units of society gained force. Economic developments were transforming the domestic economy of the rural manner and the urban guild into a national economy.” (2)

ژباړه: له څوارلسمي تر اتلسمي صدۍ پوري په اروپا کښي د قوميت شعور راخپور شو. اولسونو ته يې دغه احساس ورکړ چې قومونو د ټولنيز او کلتوري ارزښتونوپه صورت کښي فعاليت وموند، معاشي پرمختگونو، کورني او کليوال اقتصادونه په قومي معيشت واوښتل.

د دې څخه يوه خبره جوتې شوه چي قومي فکر، احساس او شناخت د يوه ټولنيز او کلتوري عمل په نتيجه کښي خپله بڼه تشکيلوي.

د قومونو په جوړیدو او پائیداره کیدو کې د معیشت ژوره ونډه ده. خو د یوه قوم په قومیت کې بدلیدو دپاره دا لازمي ده چې د یوه قوم کلتور، شناخت، تاریخ، عنعنات سره مشترک وي. خو د قوم قومیت په معاشي توګه تړون هلته کېږي چې د قوم معیشت له کورنۍ او کلیوالي بڼې څخه په قومي معیشت بدل شي. ګوا که د قومیت دپاره د کلتور او ټولنیز نفسیاتي ژبه، جغرافیه سره قومي معیشت هم اړین دی.

نوی قومي ریاست او د قومیت نظریات:

د یورپ د بېدارۍ او په تېره بیا د فرانس د انقلابه را وروسته په یورپ کې د اولس واکۍ تصور خپور شو. د ساینس او ټیکنالوژۍ په مرسته چې کله د یورپ قومونو پر نوره دنیا غلبه پېل کړه نو د مرکزي یورپ ملکونو په خپل داخل کې د نوي قومیت تصور راوړ، چې اساسۍ توکي یې د خاوري یا جغرافیې پیوستون، د ژبې یووالی، د اجتماعي فکرونو یووالی، د کلتوري او تهذیبی پانګې اشتراک یې اولني کړه وږه وو. په دې حقله ډي، اتنوني په خپل کتاب "نېشنلزم" کېږي مخ ته داسي لیکي:

"As a process of nation-building and as an ideology and movement, nationalism, national autonomy, unity and identity, are relatively modern phenomena, which have placed at the center of the political stage. The sovereign, united and unique nation, and have made over the world in their image." (3)

ژباړه: قوم جوړیدنه د یوه عمل یا پراسس سره اړه لري. نظریې، تحریکونه، قومیت، قومي خودمختاري، یووالی، هويت او د هغه اصولونه په بشپړه توګه یو جدید حقیقت دی، کوم چې د یو منظم سیاسي اقتدار، د یواځیني قوم او د نړۍ پر کچه خپل یو انځور ته دوام وربخښي.

په جدید نېشنلزم کېږي یو مهم کار دا وشو چې اولسونو د قوم پر بنیاد حکومتونه او ریاستونه جوړ کړو. د اتلسمې پېړۍ له پای سره په مغربي یورپ کېږي د قومولۍ پر بنیاد بېل او نوي قومي ریاستونه جوړ شو. خو د دې تر څنګ د نوي قومیت تاریخي بنیادونه په رڼا کېږي هم دغو قومي ریاستونو د خپل قوم د کلتور، ژبې او د ټولنیز و اقتصادي غوښتنو له کبله دې ټولو ته د ریاستي سرپرستۍ له اړخه په منظمه توګه کار شروع کړو. په اروپا کېږي په لومړي سر کېږي د قومولۍ پر بنیاد د ریاستونو پیداوار هم د جاګیرداری نظام پیداوار او د مذهبي استعماریت په ضد را منځ ته شو. په دې حقله کوهن هانس (Khon, Hans) داسي لیکي:

"Actually, the American and French revolutions may be regarded as its first powerful manifestations. After penetrating the new countries of Latin America, it spread in the early 19th century to central Europe and from there, toward the middle of the century to eastern

and south-eastern Europe. At the beginning of the 20th century has been called the age of nationalism flowered in Asia and Africa. Thus 19th century the age of nationalism in Europe, while the 20th century witnessed the rise and struggle of powerful national movements throughout Asia and Africa.”(4).

ژباړه: ” په حقيقت کې، د امريکا او فرانسې انقلابونه د هغه لومړني ځواکمن څرگندونه گڼل کيدی شي. د لاتيني امريکا نويو هيوادونو ته د ننوتلو وروسته، دا د 19مې پېړۍ په لومړيو کې مرکزي اروپا ته او له هغه ځايه د 20 مې پېړۍ په مينځ کې ختيځ او سهيل ختيځ اروپا ته خپور شو. د شلمې پېړۍ په پيل کې په آسيا او افريقا کې د نشنلېزم د خپرېدلو دور بلل کيږي. په دې توگه نولسمه پېړۍ په اروپا کې د ملتپالنې زمانه وه، په داسې حال کې چې شلمه پېړۍ په ټوله اسيا او افريقا کې د ځواکمنو ملي خوځښتونو د ودې او مبارزې شاهد وه.

پښتو جديد غزل کښې د قوميت ارتقائي تصور:

پښتون قوميت په شاعري کښې په لومړي ځل د خوشحال خان خټک څخه پل اخلي ځکه خو خوشحال خان خټک د پښتون نېشنلزم باني هم گڼل شوی دی. خوشحال خان خټک دغه کمال کړی وو چې د شعر په ژبه يې قوميت په خپله شاعري کښې څرگند کړ. د ده په شاعري کښې د نورو بېلابېلو موضوعاتو تر څنگ موږ ته د پښتون قوميت کره وړه او تصورات ډېر واضح ښکاري. د بېلگې په توگه يې شعرونه، د خوشحال خان خټک کليات، څخه را اخلو:

”هره چار د پښتانه تر مغول بڼه ده
اتفاق ورڅخه نشته ډېر ارمان
د بهلول او د شېرشاه خبرې اورم
چې په هند کې پښتانه وو بادشاهان
شېر، اووه پېړۍ يې هسې بادشاهي وه
چې په دوی پورې درست خلک وو حېران
که توفيق د اتفاق پښتانه مومي

زور خوشحال به دوباره شي په دا ځوان” (5)

د خوشحال بابا دور ته په عمومي توگه د پښتو ادب زرین دور گڼل کيږي. په دغه دور کې پښتو شعر د فارسي شعرياتو څخه نه داچې بېل شوی دی بلکه د پښتو شعر قد دومره اوچت شوی دی چې د

فارسي او عربي شعر سره سر وهي. په کلاسيکي دور کښي د خوشحال دغه تصورات بيا نورو کلاسيکي شاعرانو پر مخ وړي دي.

په پښتو غزل کښي د قوميت تصور هغه وخت نور هم پر مختگ وکړ کله چې د شلمې پېړۍ په لومړۍ نيمه کښي د پښتو ليکلو او سياسي مبارزې کار سره پېوند شو. د دې دورې د پېل په شاعرانو کښي امير حمزه شينواري، ملا عبد السلام بابا، بهاي جان، سمندر خان سمندر، ايوب صابر، مخفي صاحب، او نور. هم دغه ډول د شلمې صدۍ په دويمه برخه کي قلندر مومند، اجمل خټک، دروېش دراني، سيد خېر محمد عارف، سيف الرحمان سليم، صاحب شاه صابر او رحمت شاه سايل د يادونې وړ دي. له دې سره د هر شاعر په غزل کښي له جديديت سره سره قوميت هم پراخ اثر لري. د بېلگې په توگه د څو نماينده شاعرانو شعرونه را اخلو چې د حمزه شينواري کتاب «غزوني»، څخه بېلگه داسې ده.

"تل به په لار د مېړنو سره ځم

يمه پښتون د پښتنو سره ځم

واڼي اغيار چې د دوښخ ژبه به ده

زه به جنت ته د پښتو سره ځم

کر مه جهان چې د پښتون زلمي

د خپلو پېغلو حوصلو سره ځم

حمزه سفر که د حجاز وي نو هم

زه د پښتون د قافلو سره ځم" (6)

سيف الرحمان سليم هم په خپل کتاب «سندريز شفقونه»، کښي د قوميت تصور داسې څرگندوي.

"پښتانه د پښتونخوا درانه بناغلي

د مغلو سيلاب يورل لکه خلي

زمانه راپسې توره په لاس گرځي

لکه ما يې چې وي پلار نيکه وژلي

ما په دار کړي چې منصور خلگو ته ياد شي

مودې وشوې څوک په دار نه دي ختلي" (7)

قلندر مومند په خپل شعري کتاب «سباون»، کښي د قوميت تصور داسې انځوروي:

"د وطن گټه له زړه کښي ځائي ورکوم

د زړه په سر د صنم نام په کار دی

فتنو ته وايه چې قيامت راكوز كړئ
 زمونږ په هر يو قيمت قام په كار دي" (8)
 اجمل خټک د قوميت د تصور يو بنسكاره او ځانگړی انداز لرونکی شاعر وو چې ،د غيرت
 چيغه، ،نومي مشهور کتاب کښې داسې ليکي :

"اي خړو خاورو او چو ډکو واورئ
 زمانه تاسو هېرولې نه شي
 غړوندي خست ته اچوی شم منم
 ولولې، هيڅ زرخير ترلی نه شي
 خوله مې دي ماته کړي رښتيا پرې وایم
 پښتو، پښتو ده ور کېدلی نه شي
 وېم د دې لوی کور انغری دي جوړ شي
 خېر دی که پاتې زما ځلی نه شي" (9)

د صاحب شاه صابر لانديني غزل را اخلو چې د پښتو د جديد غزل کښې د قوميت ارتقائي تصور
 ځيني واضح او څرگند دی کتاب "قومتونه قيامتونه".

"څوک يې اشرو له بـوزي څوک ترې لښکر جوړوي
 هر زور و د پښـتنو د پاره شر جوړوي
 د پښـتنو ځمکه به څه فصلونه و ټوکوي
 څوک پکښې جنگ جوړوي څوک پکښې سنگر جوړوي
 داسې څوک نشته چې په دې ورانۍ کې لاس نه لري
 داسې څوک نشته چې کابل او پېښور جوړوي" (10)

د قوميت د تصور په حقله په معاصر دور کښې د پښتو نوموړی شاعر رحمت شاه سايل دی چې ټوله
 شاعري يې د جديد قوميت انځورگري کوي او په دې لړ کښې يې شاعري بشپړ قومپاله کړې ده . د ده
 له کتاب ،،نگس بيمار بيمار ، ، کښې داسې ليکي :

"دا خاوره پښتنه ده، کور او اور د پښتنو دی
 پښتو پکې پکار ده او پښتون پکې پکار دی
 حالاتو ترې زمونږه د ويستو تابيا ده کړې

خومونڙله فيصله کول دی شتون پکې پکار دی
 کروونه پښتانه دي خود ځانه بېگانه دي
 د خپلې فلسفې يو افلاطون پکې پکار دی" (11)

د پښتو جديد غزل د موضوعاتو له اړخه ډېره غني ده. په پښتو غزل کښې نوي رجحانات، فکري ارتقا، نوي تصورات، خيالات او نظريات منح ته راغلي دي. د پښتو د جديد دور غزل خپل کلاسيکل بنيادونه سره تړلي او پيوست ښکاري. خود جديد دور د حالاتو سره د پښتو غزل نوي او په بېل انداز مطالب په ځان کښې نغښتي دي. که چېرې د پښتو کلاسيک غزل او د جديد غزل تر منځ په څېر کتل وشي نو دا به څرگنده شي چې د پښتو جديد غزل له کلاسيک څخه بېل نه ده خود مطالب او خيالاتو له اړخه يکثره جلا او ځانگړی حيث لري. دا په دې چې د پښتو جديد غزل علامات د جديدي دورې سره نوی رنگ خپل کړی دی. د کلاسيک غزل علامتونه دلته په نوي رنگ او هم داسې د جديدي دورې سره نوي نظريات يا فکرونه ځای پر ځای شوي دي او بله خاص خبره دا هم ده چې په دې دور کښې پښتو غزل د پښتنو رنگ اخستی دی او غزل د پښتنو له نفسياتو او احساساتو سره څنگ وهلی دی په نسبت د کلاسيک غزلي چې پکښې د عربي، فارسي رنگ جوت ښکارېدو په دې هکله سليم راز په خپل کتاب "ادب او تنقيدي مسایل" کښې ليکي.

"نوي دور کښې يعني د جديد ادب په غزل کښې د حالاتو د بدلیدو سره ډېر داسې څه راغلل او د غزل رواياتي مضامين او زاړه تصورات ئې په شاه و تمبول، نوي خيالات، تصورات او نظريات مخي ته راغلل او ځان سره ئې نوي لهجه، نوی انداز او نوي رويه راوړه او دې بيا د خپل ضرورت تر مخه او د عصري تقاضو په حواله نوي الفاظ، نوي اصطلاحات، نوي محاورې، نوي تشبیهات، استعارې، کنایې او علامات تخليق او استعمال کړل او په غزل کښې ئې په کيفيتي لحاظ انقلابي بدلون راوست." (12)

په پښتو جديد غزل کښې د گڼو نوي مطالبو، رجحاناتو، نظرياتو تر څنگ د قومولۍ اثر بېخي ښکاره دی، يو خوا د پښتو غزل په خپلو علاماتو پوښلې ده چې له کبله ئې د غزل لوازمات او تصور پښتون شکل اخستی دی. بل خوا په غزل کښې رومانيت د قومولۍ په انداز کښې بيان شوی دی. لکه مخکي چې مو وويل چې د پښتو غزل په جديده دوره کښې د غزل علامتونه د پښتنو د سيمو او جغرافيو په انداز کښې بيان شوي ده. قد، باڼه، نظر، کاکل دا ټول په تشبیهاتو کښې د پښتنو د جغرافيايي، کلتور او قومي تصور سره مخي ته راغلي دي د پښتو د جديد دور په غزل کښې تر ډېره حده موضوعات، علامات او نظريات قومي دي او دا يقيني ده چې په هغه وخت د پښتنو د خارجي عوامل د دې سبب جوړ شوي دي چې پښتو غزل ته د رومانويت سره گډ مزاحمت هم داخل شوی وي

هغه مزاحمت چې قومیت ته وده ورکوي او غزل د قومولۍ شکل اخستی دی او له دې پرته پښتو غزل په پښتو ژبه او د پښتنو په سیمه یا جغرافیه کښې د پښتنو له نفسیاتو سره وتړل شو چې دا په خپله د قومولۍ جوت او ښکاره عامل دی. دا یوه فطري خبره ده چې د یوه شاعر په شاعري کښې به د خپل قوم نفسیات (قومي، اجتماعي حافظه)، کلتور، د جغرافیې اثرات ښکاره او څرگندوي. نو شاعر د خپل نسلي او ژبني شناخت سره د مینې پر اساس د خپل قوم طرفداري کول یو فطري عمل گڼي. په دې هکله طاهر ځلانده په خپل کتاب "د پښتو غزل تنقیدي جاج" کښې لیکي:

"د پښتو غزل په ارتقا کښې له ابتدا نه د دوو شیانو لوی لاس دی، یو مزاحمت او دوهم رومانیت یو ځل بیا د پښتو غزل په نوي انداز او نوي جامه کښې راښکاره شو او یو ځل بیا د پښتو غزل د ارتقا دور پیل شو، بل طرف په کې د قوم پالنې جدید بڼه په جوبن ده که یو طرف پښتو غزل د لفظونو له مخې پښتون شو بل طرف ئې نفسیات هم پښتانه شول لنډه دا چې پښتو غزل هغه ټول موضوعات قبول کړي د کومو چې شلمه عیسوي پېړۍ کې رجحانات عام شوي وو" (13)

د سوهېلي پښتونخوا په جدید غزل کښې قومیت:

دا چې قومیت د احساس، جذبې او فکر سره تړلی یو مظهر دی ځکه نوله یوې ټولنې، کور او چاپېریال سره جذبات مربوط ساتل عین فطري بڼه خپله کړي. شاعر حساس وي و خپل احساس ته د شعر جامه ور واغوندي. کله چې د پښتون قامپال غورځنگونه او گوندونه د خپلو قومي پوښتنو په حکله او از اوچت کړي نو دغه او از د شاعر پر نفسیاتو نېغ په نېغه اغېزه وکړي. د نورو سیمو غوندي سوهېلي پښتونخوا په جدید غزل کښې د قومیت څرک ډېر واضح نخښي لري. په اکثره غزلونو کښې په شعوري او لاشعوري توگه شاعرانو د خپل قوم، هېواد، دود، کلتور او د ژبې سره د پت پالنې موضوعات څېړلي دي.

په دې حقله لال پاچا ازمون په خپل کتاب "پښتو نظم پوهنه"، کښې لیکي:

"د غزل یوه ځمکه د سوهېلي پښتونخوا ده چې غزل یې ځانگړی کیف او رنگ لري د سوهېلي پښتونخوا غزلبولو غزلي زیاتره د پښتني چاپېریال او پښتني ژوند انځور لري" (14)

د سوهېلي پښتونخوا پښتو جدید غزل ابتدا په حقله په لیکنځي مجله کښې عبدالکریم بریالی په خپله مقاله "د سوهېلي پښتونخوا د ادب زرکلن جاج" تر سرلیک لاندې داسې لیکي:

"د جدید شاعرۍ هر شعر د انسان دننه زړه او د هغه د ژور احساس ترجماني شروع کړه که څه هم اثر یې په تږدې روایتی لهجو وشو خو له هغه ځاییه نه ښورېدل مگر د غزل جدید فکريې د خپلو تقاضاو سره مخ په وړاندې روان شو. جدید شاعرۍ اجتهاد فني هم وو او معنوي هم" (15)

د سوهېلي پښتونخوا د جديد غزل په ابتدائي دوره کښې ځيني داسې شاعران او بيا په خاصه توگه د غزل شاعران راغلي دي چې غزل ته يې ځانگړې مقوم وربخښلی دی. د بېلگې په توگه پروفیسر راز محمد راز د سوهېلي پښتونخوا پښين اوسېدونکی دی. د راز محمد راز د شاعرۍ تر څنگ د پښتو کيسه ايز ادب ليکوال هم دی د غزل و نظم خالق هم دی .

"بل يو نسل دي بي توري وينم خاکه

ستا زلميان فقط گناه ته شباب غواړي

وخت رهبر له سپېرو خلگو څومره بېل کړ

قوميې هېر کړی جنده غواړي القاب غواړي" (16)

په دغه دوه شعرونه کښې راز محمد راز خپل قوم ته مخاطب دی چې د دې قوم راروان بل نسل بې توري ويني اود قوم زلمي فقط گناه کولو ته ځواني غواړي او ورسره په دې بل شعر کښې شاعر د قوم و رهبرانو خطاب کوي چې د حالاتو ستړيو او نزاکتونو رهبران د قوم له سپېرو خلکو نور بېل کړ صرف د شعار او القابو کتلو تره حده محدود پاتې شو چې د رهبر پر کردار نيوکه کوي .

ارواښاد سعيد گوهر د سوهېلي پښتونخوا د جديد غزل يو پياوړی نوم بلل کيږي د گوهر غزل جديديت لري په خصوصي توگه په غزل کښې د جديد استعاراتو، کنايي، د موضوع ژوندۍ بڼه او د موضوع په اعتبار د مضمون واضح منظر د غزل بنايستگي ده. د سعيد گوهر په غزل د گڼو موضوعاتو په لمن کښې د قومولۍ تصور هم نغښتی دی ، قومولي يې د وطن سره د ميني ، د خپل کلتور سره تړون، په قومي او وطني فکر وياړ يې د قومولۍ واضحه نڅښې دي . سعيد گوهر په غزل کښې خپل ځانگړی اسلوب خپل کړی دی دغزل ژبه يې ساده ده چې پکښې د کليوالو سيمو او په خصوص د کاکړۍ لهجې کليوال او غرنيز توري زيات خو په خوندور شاعران انداز کارولي دي . د ده له شاعرۍ کتاب ، په اير و کښې پت انگار ، ، څخه د بېلگې په توگه د غزل څو داسې شعرونه را اخلو چې قومي تصور ځيني واضح کيږي .

"د خپلې خاورې په هوا کي تازگي ده ډېره

په خپل ولات کي د يوه سات زندگي د ډېره

ستا په غزل کي زندگي ده د غزل ، گوهره!

ستا په لهجه کي د الهام بې ساختگي ده ډېره" (17)

د يوې بلې شعري مجموعې ، په څيري لمن کي امېد کښې ، ، سعيد گوهر د غزل په انداز د قومولۍ پېژندگلوي څه داسي کوي .:

"که مي په عجز کي ته شک لري ، انسان به نه يم

تر اوسه پوري به ناپوه يم ، سخندان به نه يم

د بل له لاسه مي لاس نه رسي تر خپله لاسه

که بيرته نه شومه آباد، افغانستان به نه يم" (18)

دروېش دراني د سوهېلي پښتونخوا د جديد غزل له هغو شاعرانو دی چې په غزل کښې يې د پښتون وطن په لر او بر کښې ځانگړې مقوم لري په غزل کښې يې خوږلت دی د غزل ژبه يې ساده او روانه ده خو د غزل مطالب يې ځانگړې علمي، هنري، جملياتي او فکري بيداري لري. د موضوع په اعتبار يې په غزل کښې قومولي نغښتې وي دلته د دروېش دراني له بېلابېلو غزلونو څخه څو څو شعرونه را اخلو او پکښې د قومولي څرک لټوو. د ده د شاعري له کتاب، «ستوري په لمن کښې داسې ليکي:

"غاصب زما وطن ته راغی وو تر ډېره دلې

خو ککړی يې کره د تلو په وخت کي هېره دلې

مور و زامنو ته دا وائي چې د جنگ ميدان ته

سرونه يوسئ مگر پرېږدئ د سر وېره دلې" (19)

د يو بل غزل په شعرونو کښې د خپل وطن، قوم، تهذيب و تمدن د تړون پر اساس د خپلې خاورې د بې وسۍ انځور داسې ږدي:

"دا چي څرپرې مخامخ درته په دار سرونه

په دې وطن کي بس هم دغه وو د کار سرونه

وږي يې هسي هم غاصب همېشه وږي په زوره

کشکي دا ځل زمونږ غنم وکړي د مار سرونه

تر سرپيتوب د زرو قدر يو په زره زيات سو

دلته واړه ښکاري دروېشه تر دينار سرونه" (20)

سيد خير محمد عارف د لورلايي (بوري) اوسېدونکی دی. عارف د نشر او تحقيق تر څنگ د نوي جديد غزل ليکلو شاعر هم دی. د عارف شاعري په مجموعي توگه عام فهمه، ساده او روانه کليوالي لهجه کښې وئيل شوې ده. خو د شاعري، مخصوص ذوق يې په شعرونو کښې له ورايه څرگندېږي لکه د مناسب الفاظو انتخاب، د توريو خاص ربط يې شاعرانه کمال دی. د عارف شاعري همه گير موضوعات لري په خاصه توگه په غزل کښې يې د هر شعر جلا جلا مضمون وي، په غزلياتو کښې يې د خپل وطن او خاورې سره د ميني تړون، د خپلې خاورې د انسانانو بې وزلي، له کړاونو ډک ژوند، د پښتني احساس اظهار، د ميني هيئت په خپل پښتني چاپيريال کښې يې په ډېر هنر سره ځای پر ځای کړی دی. سيد خير محمد عارف له شعري مجموعې «دېوالونه وينښ دي»، څخه د غزل يو څو بيتونه را اخلو او پکښې د قومولي انځور لټوو:

"خومره ډېره مجبوري ده له قاتله درمان غواړم
د وطن و زلېـخا ته بې يوسفه کاروان غواړم
که مي جرم دی هم دا دی، که مي سر مات دی په د دی
د پښتون وطن لیلی له نته غواړم پېزوان غواړم" (21)

ارواښاد افضل شوق د سنخاوی زیارت اوسېدونکی وو د شوق شاعري په مجموعي توگه د مینې او رومانس، اصلاحي شاعري او د خپل ولس او قوم سره بې فنا مینې عکاسه شاعري ده. جمالیاتي شاعري یې هم د قوم او ولس په مینې کښې اغېزې ده. د غزل فني ښکلا یې بشپړه ده. د شوق په غزلیاتو کښې د پښتو ژبې، پښتني دود، پښتني روایت، د ستایلو سره سره د غزل فني ښکلا یې هم په وزن، بحر او مضمون هم پوښلې ده. د شوق شاعري په عمومي توگه هر اړخیز موضوعات لري. د ده له کتاب «شلېدلې آمېل»، «خه لاندینی غزل را اخلو»:

"که ژوندی ومه هم، پښتو به کوم
که مې کېدمه هم، پښتو به کوم
مازي یوه پلاد بخرکي غوندي
که برېښېدمه هم، پښتو به کوم
قسم په خدای که د پښتون په نامه
که گارېدمه هم، پښتو به کوم
د باد ومخې ته د خلي په چم
که رغړېدمه هم، پښتو به کوم
ترسوري لاندي د اورونو شوقه
که اوسېدمه هم، پښتو به کوم" (22)

د سوهېلي پښتونخوا د پښين اوسېدونکی دی غزل یې رواني، موسيقيت او خاص آهنگ لري، په فني او موضوعي اعتبار یې غزل یوه کتلې او پوره نمونه ده. په غزل کښې یې د گڼو موضوعاتو تر څنګ د قومولۍ آړخ څرگند دی. د ده له کتاب «لونگین خیالونه»، «خه د بېلگي په توگه د غزل څو شعرونه را اخلو»:

"خپل منزل ته په همت چې ځي په تينگه
گتیه هغه څوک اکثره وړي په تينگه
د بیداره قومو دغه ښه عادت وي

چي د وخت پابندي تل کوي په ټينگه" (23)

عمرگل عسکر:

عمرگل عسکر ليکوال، صحافي او شاعر وود سوهېلي پښتونخوا د جديد غزل په ابتدايي دوران کښې د عسکر غزل د جديديت عکاسي کوي په فني او موضوعي اعتبار يې غزل پوره ده. د ده له شعري مجموعې، په دايره کښې کائينات،، خخه د يوې غزلې شو شعرونه د بېلگې په توگه راخلو او د قومولۍ تصور ځيني څرگندېږي:

"د لمحـو په ټـپـراند سفر کي گير يم
زه د خپل وجود په برخو کي اسير يم
زولنـسـې تل د حالاتو شرنگومه
د تاريخ په هره پاڼه کښې تحرير يم
کچ دستار مـي خلگ بولي په ظاهره
په باطن صفت فقير يم خو امير يم
زما پښتو هم په کوږک او خېبر واورئ
د پښتون ولات د لر او بر سفير يم" (24)

د سوهېلي پښتونخوا د جديد غزل په ابتدايي دوره کښې د سوهېل جعفر شاعري او بيا په تېره غزل د گڼو موضوعاتو تر څنگ د قومولۍ تصور هم وړاندي کړی دی د ده په غزل کي د مضمون رواني، د فن بنسکلاد الفاظو ترتيب او د شعر خوږلت دا ټول صفات يې له غزل څخه عبارت دي. د ده له شعري ټولگې، د ياد په جزيره کښې،، د يوې غزل په شعرونو کښې داسي ليکي:

"د ميني پـغـمـبر يـم يوه ورځ به نروم
جوړ شـوي د نفرت دا دېوالونه کور په کور
هينـدـاره پښتنه ده دروغ نه وائي اشنا
بېل بېل د بې وسۍ ويني عکسونه کور په کور" (25)

په دې موضوع باندې مونږ تش د يو څو نماينده شاعرانو د جديد غزل نماينده شعرونه د حوالې په توگه را اخیستي دي که چيري مونږ په مجموعي توگه د سوهېلي پښتونخوا په غزل کښې د قوميت خبره کوو نو هيڅ داسي شاعر نشته چې هغه دي خپله غزل او اشعارد قوميت په رنگ کښې نه وي رنگ کړي. ځکه چې شاعر د ټولنې څخه الهام اخلي او ټولنه چې د وخت د کومو ستونزو سره مخامخ ده په هغه کښې د قوميت، کلتور، حقوق دا څو بنيادي شيان دي چې له گواښ سره مخامخ دي نو ځکه مونږ په دې نتيجه رسېږو چې د سوهېلي پښتونخوا غزل د قوميت د ذکر بغير نامکمله ده.

نتیجه/ پایله:

د قامیت تصور په هره ټولنه کې په یوه نه یوه بڼه شتون دزلودلی دی. د پښتو ژبې، ادب او سیاست د څېړني څخه دا حقیقت را بر څېره کېږي چې دلته په یوه نه یوه بڼه د قامپالی- تصورات په شعري یا نثري بڼه کې ځان څرگند کړی دی. البته خوشحال خان خټک په خپل شعر او نثر کې د پښتنو د هويت، خپلواکۍ، وطن، او اولسونو د یووالي او د خپلو حالاتو د بدلون لپاره عملي مبارزه په تکرار سره په نظر راځي. په شلمه صدۍ کې چې کله په نړۍ کې د نوي یا جدید قامیت تصور رامنځته شو او په نړۍ کې د نوي قامي ریاستونو د رغښت رجحان پیل شو، نو دلته په پښتني سیمو کې هم د قامي مبارزې شعوري او عملي سیاسي مبارزې پیل شوې. پښتنو شاعرانو د وطن، خاورې، اولسونو، تاریخي او کلتوري ارزښتونو ته په خپلو شعرونو کې ځای ورکړی دی. د سهیلی پښتونخوا په انساني رشتو سره سره قوم به یوه شریکه ژبه لري او هم به د تاریخ په رڼا کېښې یوه معلومه جغرافیه یا وطن لري. هم به یوه قومي حافظه (قومي نفسیات) لري. هغه حافظه یا نفسیات چې ددې قوم په کلتور، روایات، تهذیب او تمدن کېښې څرگند وي. قومیت یوه فطري جذبې ده له خپل قوم سره تعلق درلودل قومیت دی، خپل قومي تشخص ساتل قومیت دی، د خپلې خاورې، ژبې او کلتور پالنه قومیت دی. د یوه قوم شاعر که چېرته د شعر د پاره الهام اخلي خو په خپل قوم کېښې یې د خپل وطن، خاورې او کلتور څخه اخلي او بیا یې د قوم په ژبه بیانوي.

د پښتو جدید غزل شلمې پېړۍ څخه پیل کړی دی. غزل د شعري ژانر تر څنګ کلاسیکي علامات به نوي عواملو، په موضوعي لحاظ خپل کړي دي. هر اړخیز موضوعات د غزل د فن برخه ګرځېدلي دي. او هم پښتو جدید غزل د قومولۍ رنګ خپل کړی دی. د سوهېلي پښتونخوا جدید پښتو غزل هم په ځان کېښې د ګڼو موضوعاتو تر څنګ غزل د قومولۍ موضوع ګرځېدلی دی. د غزل فني ترکیب پر خپل ځای پاته شوی دی یعنی مطلع، مقطع، ردیف، قافیه او د شعرونو وزن، سیلاب، بحر او نور لوازمات هم هغه د کلاسیک غزل دي. خو د غزل په موضوعاتو کېښې ګڼ موضوعات لکه رومانس، مزاحمت، مترقیت، فکري بیداري، جمالیات، د خپلې خاورې انځور، د خپلې ژبې او اولس سره مینه او داسې نور موضوعات شتون لري. خو د قومولۍ څرک هم جوت او څرگند دی. چې د غزل ژبه د نورو ژبو له اثره تر ډېره حده پاکه ده او په ساده روانه پښتو هم دغه ټول ذکر شوي موضوعات بیان شوي دي.

حوالي

- 1 – Smith, D. Anthony, (2010). Nationalism (theory, history-2nd edition). USA: Polity Press Street Malden MAO2148.p,9
- 2 – Eugene, Kamenka (1973). Nationalism: the nature and evolution of an idea: Canberra: Australian National University Press.p, 7
3. Smith, D. Anthony, (2010). Nationalism (theory, history-2nd edition). USA: Polity Press Street Malden MAO2148.p,50
- 4 – Kohn, Hans (uncertain), Nationalism (article): Accessed on 21/ 6/2022 //https://www.britanni.com.
5. هاشمي، دوكتور محي الدين، (٢٠١٨)، د خوشحال خان خٽڪ كليات، ميهن خپرندويه ٽولنه، پېښور-جلال آباد، مخ ١٢٠
6. شينواري، امير حمزه، (٢٠٢٢) پنخلم ايڊيشن، ادبي جرگه ڪتابڪور، پېښور، مخ ٣٨
7. سليم، سيف الرحمان، (١٣٦٥)، سندريز شفقونه، دولتي مطبوعه، ڪابل، مخ ٣٧
8. مومند، قلندر، (٢٠١٩) څلورم ڄل، سباوون، قلندر مومند ريسرچ سيل، پېښور، مخ ١٠٨
9. خٽڪ، اجمل، (١٩٦٤)، د غيرت چيغه، يونيورسٽي بڪ ايجنسي، پېښور، مخونه ١٠٢-١٠٣
10. صابر، صاحب شاه، (٢٠٠٦)، قومتونه قيامتونه، دانش خپرندويه ٽولنه، پېښور، مخ ١٣٠
11. سايل، رحمت شاه، (٢٠١٤)، نرگس بيمار بيمار، دانش خپرندويه ٽولنه، پېښور، مخونه ٦٩-٧٠
12. راز، سليم، (٢٠١٦)، ادب او تنقيدي مسائل، ڪلاسيڪ خپرندويه ٽولنه، چاپ ڄاي پېښور، مخ ٥٦
13. ڄالند، طاهر، (٢٠١٢)، د پښتو غزل تنقيدي جاج، دانش خپرندويه ٽولنه پېښور، مخ ٧٨
14. ازمون، لعل پاچا، (٢٠١٨) پښتون نظم پوهنه: د علومو ڪاڊمي او د ڪابل پوهنتون د ادبياتو پوهنځي، ڪابل، مخ ٤٨٩
15. بريالي، عبدالڪريم، (١٩٨٤). ليکنځي: د بلوچستان د پښتو ادب زرڪلن جاج، قلات پريس، ڪوٽه، مخ ١٢٩
16. راز، محمد راز، (١٩٩٩). د صليب په دائرو کي ماتوزري زاني ژاري، فکرنو ادبي فورم، پښين، مخ ١٠٥
17. گوهر، سعيد، (٢٠٢٢). په اير و کي پت انگار: سکام ادبي اڪيڊمي، ڪوٽه، مخ ١٠٢
18. گوهر، سعيد، (٢٠٢٢). په څيري لمن د کي او مېد: سکام ادبي اڪيڊمي، ڪوٽه، مخ ٢٠٨
19. دراني، دروېش، (٢٠٠٠). ستوري په لمن کي: کندهار پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي، کندهار، مخ ٢٠١
20. همدغه اثر، مخ ٢٢٨
21. عارف، سيد، خير محمد، (٢٠١٢). د بوالونه و بين دي: پښتو ادبي ملگري بوري، مخ ١٠٢
22. شوق، افضل، (١٩٨٧-٨٨). شلېډلي امېل: يونائيٽيڊ پرتيز، ڪوٽه، مخ ٣٤
23. اسير، عبدالباري، (٢٠٠٨). لونيگين خيالونه، شيدا ايان پښتو ادب، پښين، مخ ١٢١
24. عسڪر، عمر گل، (٢٠١٢). په دائره کي ڪائينات: ملگري ليڪوال، ڪوٽه، مخ ١١٠
25. جعفر، سوھيل، (٢٠٠٤). د ياد په جزيره کي، سکام ادبي اڪيڊمي، ڪوٽه، مخ ٨٨